

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Quod si neque hoc mediū secundum sufficiet: licet Prælatis progredi ad corporalem pœnam, quæ illis permittitur, infigendam, Et, vt idem Concilium ait, inuocare brachij secularis auxilium, ad eos è Ciuitate pellendos, & grauibus alijs pœnis afficiendos, quibus & ipsi, & alij cautiore fiant: sic enim præuenient punitionem, è cælo aliàs venturam: quam Deus minatur ciuitati, cùm in ea huiusmodi delicta permittuntur: vt constat ex ijs, quæ Deus Moyfi dixit, cùm Sacerdos Phinees pugnantem confodit duos publicos fornicarios: *Phinees, inquit, zelo suo auerit iram meam à filijs Israel, vt non ipse delerem illos in zelo meo.* Et propter hunc zelum Deus ipsum Phinees confirmauit in summo Sacerdotio: vtrumque enim bonum obtinent Prælati zelantes contra huiusmodi lasciuas personas: quòd scilicet præueniant maiora supplicia ab ira Dei imminenti, & seiplos dignos reddant, qui in suis officijs confirmentur, & stabiles sint, ac excellentiores fiant, vt in alio loco de Secularibus Principibus diximus. Et præter hæc: purgata ciuitate ab impio hoc hominum genere, qui illam inficiebant: magnam Deus exhibet remanentibus misericordiam; & singulari prouidentia magnos eis largitur fauores.

§. II.

HOC IPSVM distinctiùs insinuauit Christus D. N. vltima parte huius Epistolæ, dicens: *a vobis autem dico, & ceteris qui Thyatira estis: quicumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt altitudines Sathana, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus: tamen id, quod habetis, tenete donec veniam. Et qui vicerit, & custodierit vsque in finem opera mea, dabo illi potestatem super Gentes, & reget eas in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringentur, sicut & ego accepi à Patre meo: & dabo illi Prælatam matutinam.* in quibus verbis tres insignes gratias, & fauores promittit Deus bonis ac diligentibus Prælatis; reliquisque Fidelibus, illos sequentibus; & à pessima Iezabelis & Balaam doctrina sibi cauentibus: detestando scilicet vitia carnis, & superbiæ, & mundanæ ambitionis; & reliqua, quæ falsi Magistri vocant Sathanae altitudinem: cùm tamen reuera non sint altitudines, nisi in opinione malorum. Nam in rei veritate potius sunt profunditates errorum, ac deceptiones Diabolicæ.

PRIMVS fauor & benevolentia significatio est, quam exprimit illis verbis: *non mittam super vos aliud pondus:* quod scilicet in suo imposuit Euangelio, quod est onus leue, & iugum suauis: quo illos eximit ab onere antiquæ Legis grauissimo. Sed abique vlla comparatione onera Sathanae, eiusque Ministrorum grauiora sunt Euangelicis. Etsi enim carni videantur leuiora, ac suauiora, ferunt tamen secum postea innumeras afflictiones spiritui: à quibus D. N. seruos suos expedit, ac liberat. Ac propterea eis dixit: *venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego*

l Num. 25.
11.
1. Machab.
2. 53.

Tomo. 2.
Tra. 4. c. 6

a Apocal.
2. 24.

b Matth.
11. 28.

reficiam vos: tollite iugum super vos, & inuenietis requiem animabus vestris. Circa quod tantū duo extrema vitiosa valdeque perniciofa sunt vitanda: alterum prælatis, alterum subditis. Hi enim persuadere sibi debent Prælatos Ecclesiæ posse ac debere aliqua onera imponere præceptorum, quæ non sunt in Euangelio expressa; sunt tamen necessaria, aut valde conuenientia ad implendum quod in eo est à Christo Domino institutum. Neque tamen hoc aduersatur ijs, quæ Christus D. hic dixit quod non imponeret suis fidelibus aliud pondus: nam in suo Euangelio suis Prælati dixit: *cui vos audit, me audit.* Quare onus quod illi imponant, Christus ipse imponit: quando eius nomine & ad finem prædictum imponitur. Et hoc nomine SS. Apostoli aliquas constituerunt Leges pro vniuersa Ecclesia. Et in actibus Apostolorum contra illos Hereticos Nicolaitas, & alios similes, dixerunt: *d visum est Spiritui sancto & nobis, nihil ultra imponere vobis oneris, quàm hæc necessaria:* nos enim ex eius inspiratione loquimur; & ille loquitur per nos; vt non aliud onus vobis imponatur, quàm vt abstineatis vos ab immolatis simulachrorum, propter scandalum, quod alijs talia manducando præberetis: & à fornicatione. Et eodem spiritu sunt alia præcepta ad Ecclesiã lata: quæ etsi videantur oneri: potius tamen sunt leuamini. in quantum adiuuant ad implenda cum maiori securitate onera Euangelij & ad nos expediendos à grauissimis Demonis oneribus. Ipsi tamen Prælati debent etiam aliud documentum seruare: ne scilicet vitam Christianam grauiorem reddant nimijs oneribus, aut minus necessarijs: ne sint sicut Scribæ & Pharisei erant, qui imponebant onera importabilia super humeros hominum: & ipsi tamen nec digito ea attingere volebāt. Et ne etiam illos sequatur, qui super onus Euangelij legem etiam veterem addebant: contra quos S. Petrus dixit: *f. quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices Discipulorum, quod neque nostri, quæ nos portare potuimus.* Teneant igitur Prælati medium discretionis statuentes præcepta & ordinationes conuenientes, iuxta tempora & status subditorum: qui tamen non debent se ingerere, vt diiudicent onera, quæ à Prælati imponuntur; sed simpliciter obedire, eaque cum animi subiectione seruent. Siquidem ipsemet Saluator, loquens de Scribis & Phariseis, qui Moysis Cathedram occupabant, & graua onera imponebant, dixit populo: *quæcumque dixerint vobis, seruate & facite:* etiam si illi ea non seruent.

Hoc melius adhuc intelligetur ex secundo fauore quem hic ostendit, promittens quod *vincenti Iezabelem, & altitudines satana;* cum firmo animi decreto perseverandi in ipsius obsequio vsque ad vitæ finem, *hæc dabit potestatem super gentes, sicut ipse accepit à Patre suo: vt eas regat in virga ferrea, & confringat tanquam vas figuli.* In quo duo fauores continentur, Alter, quem ostendit ijs, quos propter victorias de suis vitijs reportatas,

c Luc. 10. 16

d Actuum
15. 28.c Matth.
23. 4.f Actuum
15. 10.g Matth.
23. 3.h Apoc.
2. 26.Ita vniuers.
hic citans
alios.

In hunc lo-
cum cum
Beda, Eu-
thymio. Et
ipse Chryso-
stomus
Homil. 4 ad
Bapt. can-
dos Tomo 5.
in Psal. 78

i Hesl. 4. 11.

elegit in Prælatos Ecclesiæ: tribuens eis potestatem gubernandi, quam ipse à Patre suo accepit, cum animo strenuo, fortique pectore ad subditos gubernandos, non virga lignea, quæ facile flectitur & citò frangitur; sed ferrea, quæ (vt explicat S. Chrysostomus aliique Sancti) est virga recta & fortis quæ nec flectitur, nec mollescit propter humanos respectus; sed confringit improborum audaciam, & animum erectum; vt eos reparaet, sicut figulus reparat & rectificat vas fictile recens confectum, quando illud confringit. Et hoc modo, ait S. Augustinus, Patrem æternum dixisse filio suo: *Dabo tibi Genus hereditatem tuam & possessionem tuam termino: et terra reges eos in virga ferrea*, hoc est inflexibili iustitia; & *tanquam vas figuli confringes eos*: id est, conteres in eis terrenas cupiditates, & veteris hominis lutulenta negotia, & quicquid de peccatore limo contractum atque inoletum est quod hereditate ab homine veteri acceperunt: vt eos reformet iuxta imaginem hominis noui. Sed non caret aliquo mysterio, quod æternus Pater noluerit filij sui gubernationem comparate cum i *anreavi ga*, qualis erat *Regis Assueri*: cum etiam aurum sit firmum ac forte; sed cum virga ferrea, quæ duriciem, sonat terribilitatem & errorem. Causa autem huius fuit: ne quis existimaret, eius regnum, & æstimationem inniti debere diuitijs & splendoribus temporalibus, sicut Regum terrarum; & vt ipsos Reges, Potentes, & Sapientes mundi doceret quod ipse Lex Evangelica non deberet flecti à sua rectitudine erga ipsos; neque eorum vota annuere in quacunque re, vbi vel minima adesset culpa; nec personas acceptare: sed quod erga omnes seruatura esset integritatem, firmitatem, & æqualitatem iustitiæ; & punitura reos, etiamsi essent Reges. Quamuis enim verum sit, quod illa sit Lex Amoris, eiusque gubernatio iuuauis: est tamen virga ferrea ac terribilis contra vitia & peccata, contendens ea destruere & ab omnibus hominibus auertere, in ipsorum bonum. Nam quodocunque illi peccata sua deserere voluerint: ostendit amorem & clementiam erga eos: eisque ignoscit, acceptans illorum poenitentiam. Si autem peccatores, quicunque illi fuerint, corde instar ferri duro amplexentur peccata, nec dimittere illa velint: tunc eorum pertinaciam punit virga ferrea inflexibili, ac terribili. Et hac vtetur in nouissimo iudicij die contra eos, qui in suis peccatis obstinati & indurati obierint. Et hinc apparet secundum præmium, quod his verbis promittitur iustis: cum scilicet ipsi Christo corregnabunt in cælo, ei que cum ingenti gloria assistent in iudicio, condemnantes eos, qui ipsos in hac vita fuerunt persecuti; & gaudentes quod virga ferrea supremus iudex iustitiam exerceat, comminuens eos tanquam vasa fictilia, quæ nunquam poterunt esse vni. Attendant igitur Prælati, quomodo CHRISTVM D. N. imitentur in via virgæ ferreæ, cauentes à vitiosis extremis. Quare: ex ferro accipiant

rectitu-

rectitudinem & integritatem iustitiæ: ne in aliquo flectantur ob timores, & respectus humanos. Et vt rebelles puniât. nolentes sua peccata deferre. Demittant tamen cordis duriciem, nec sint inflexibiles & inexorabiles, cum peccatores flecti voluerint ac ipsorum iussis cedere: dantes locû commiserationi eorum. Gladius enim & virga ferrea, quæ semper sunt simul, potius tendunt ad ipsa peccata destruenda, quam ipsos peccatores: hunc enim rigorem remittunt ad nouissimum iudicium.

VLTIMVM præmium, quod promittit Dominus noster vincenti, est *stellæ matutina*: quæ est ipsemet Christus: nam ipsemet imponit sibi hoc nomen in sua Apocalypsi: quia præbet magnam suæ diuinitatis & humanitatis cognitionem; & fungitur munere splendentis stellæ, ducens ipsos victores rectâ in tenebris huius sæculi, influens in eos lumen gratiæ ac cœlestis sapientiæ: vt crescant in sanctitate, sicut lux matutina, crescens vsque ad perfectam gloriæ diem: vbi eum videbunt facie ad faciem, & saturabuntur, eruntque beati ex tali ipsius visione.

SED nominatim aduertant Prælati, quibus Christus Dominus nomen imposuit *stellæ matutinæ*, quas ipse habet in manu sua: quod semper debeant aspicere stellam hanc matutinam, eamque accipere tanquam populum ac duces in omnibus, quæ in suo officio gesserint: vt hac imitatione seruent coniunctionem, quam cum ipso habent; & studeant esse erga subditos stellæ matutinæ, quæ omnes tristitias repellant, & prænunciæ sint lætitiæ ac solatiij. Imo etiam cum vtentur virga ferrea, finem tamen & scopum collocent in exercendo officio stellæ, consolando scilicet, & animum addendo reis, ne debiles incidant in pusillanimitatem, aut animi abiectionem; sed magna animi fortitudine sequantur stellam vsque ad portum æternæ gloriæ.

3
k Apocal. 2.
28. c. 22.
16.

1c. 1. 16.